

τοῦ φιλολάου Μονάρχου, τοῦ Γαληνοτάτου Ἀνακτος Σουλτάν Ἀπδούλ Χαιτ Χάν, ἐξυμνούμενον καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἀπαγγελλόμενον ἐν προσφάτοις ῥοδαῖς καὶ ἄγμισιν, εὐλογεῖται ὑπὸ τε μαθητῶν, διδασκάλων καὶ ἐφόρων, πρὸς ἐνδείξιν τῆς τῷ Ἀνακτι ὀφειλόμενης εὐγνωμοσύνης, ἐπὶ τῇ πατρικῇ Ὑψηλῇ προστασίᾳ, ἧς τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα ἀπολαύουσι παρὰ τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος καὶ τῆς πεφωτισμένης Αὐτοῦ Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀντιπροσωπευθεῖσα ἐν ταῖς ἐφορταῖς ταύταις τῶν γραμμάτων ἐνιαχοῦ μὲν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐνιαχοῦ δὲ ὑπὸ τῶν σεβ. ἀρχιερέων ἢ ἄλλων καταλλήλων ἀντιπροσώπων, ἐπρυλόγησεν ἐγκραδίως τοὺς καρποφόρους μόχθους τῶν κοπιώντων ἐν τῷ πνευματικῷ τούτῳ ἀμπελῶνι καὶ τὰ κρᾶτιστα αὐτοῖς ἐπηύξατο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐξεδόθη νωστὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ βιβλίον μουσικὸν ἐπιγραφόμενον Ἑγκόλπιον Ἱεροφάλτου ὑπό τινος, Δημητρίου Βουλγαράκη, περὶ οὗ ἀνεκοινώθη τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι διαφθείρει τὸ ἀρχαῖον καὶ πατροπαράδοτον Ἐκκλησιαστικὸν ὅρος. Ἡ Ἱ. Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὀφει τὰ περὶ τούτου ἀνέθηκεν ἐκ τριμελῆ Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ Μητροπολίτου ἀγίου Σάμου κ. Γαβριήλ, τοῦ Μ. ἀρχιδιακόνου κ. Κοσμᾶ καὶ τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πατριαρχικοῦ ναοῦ κ. Γ. Βιολάκη τὴν ἐντολὴν τοῦ ἐξατάσαι τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ὑποδαλεῖν τὴν γνώμην αὐτῆς. Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλεν ἤδη τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τὴν ἔλθειν αὐτῆς, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τάδε: «Τὴν σεβαστὴν ταύτην ἐντολὴν προθύμως πάνυ ἀποδεξάμενοι καὶ τὸ καταγγελλόμενον βιβλίον ἰδίᾳ τε ἕκαστος καὶ ἐν συνεδρίᾳ ὁμοῦ διεληθόντες καὶ ἐκμελετήσαντες, λύπη βαθεῖα συνεσχέθημεν, ἰδόντες τὴν καταπληκτικὴν θρασυτητα καὶ ἀτίθειαν μεθ' ἧς ὁ ἐλδότης αὐτοῦ ἄλλα μὲν τῶν ἀρχαίων πρωτοτύπων ἐκκλησιαστικῶν ἁγμάτων μαχαίρᾳ αἰσιοπρίνου αὐθιχείας χρησάμενος περιέκοψέ τε καὶ ἀμαθῶς ἠλλοίωσεν, ἄλλα δὲ ὅλως περιμόρφωσεν, ἕτερα δὲ καὶ ἰδίᾳ ἄλλων τε

ὁμοίων αὐτῷ προσηνεγκε ξένα ὅλως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὕψους, κατὰ τε ρυθμὸν καὶ ποιὸν, τῆς ἱερᾶς οὕτω μουσικῆς σωφροσύνης ὅλως παρεκτραπείς. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ ἱερά καὶ ἀγιωτάτη Σύνοδος τὴν ἐπὶ τοῦ μουσικοῦ τούτου βιβλίου ταπεινὴν ἡμῶν κρίσιν ἐνετείλατο αὐτῇ καθυποβαλεῖν, εὐσεβάστως ἀποφαινόμεθα ὅτι τὸ **Ἐγκύλιον** τοῦτο τοῦ **Ἱεροψάλτου**, ὅλως ἐστὶν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ σελίδος ἄχρη πέρατος ἀποκηρυκτέον καὶ ἀποβλητέον τῆς ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἐκκλησίαις χρήσεως ὡς ἀλλότριον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μελωδίας.

Τῆς γνώμης ταύτης ἐγκριθείσης ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀνετέθη τῷ Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ἐπιτοπίως πρὸς ἀποκήρυξιν τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου καὶ ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως αὐτοῦ ἐν ταῖς αὐτόθι ἐκκλησίαις ἢ σχολαίαις.

Ὁθωμανικὴ Χρηστομάθεια ἦτοι συλλογὴ τῶν ἐκλεκτοτέρων τειμαχίων τῶν ἀρίστων ὀθωμανῶν πεζογράφων καὶ ποιητῶν μετὰ πολλῶν σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν καὶ γραμματικῶν. — Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη κάλλιστον καὶ λυσιτελέστατον ἔργον φιλοπονηθὲν παρὰ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Χαρακτίδου, ὅστις ἀπὸ πολλοῦ πάνυ εὐδοκίμως διδάσκει τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν ἐν τοισι σχολείοις τοῦ Πέρα. Τὸ κάλλιστον ἔργον τοῦ κ. Α. Χαρακτίδου ἐστὶ διηρημένον εἰς τρία μέρη ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν στοιχειωδεστέρων τῆς γλώσσης καὶ προβαίνον πρὸς τὰ δυσχερέστερα, ὑπὸ ἐκάστην δὲ σελίδα ὑπάρχουσι ἀριστοὶ σημειώσεις ἐρμηνευτικαὶ καὶ γραμματικαὶ μεγάλως διευκολύνουσαι οὐ μόνον τὴν κατανόησιν τοῦ κειμένου ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν γένει ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης. Ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ὠφέλεια τῆς σπουδῆς τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης διὰ πάντα κάτοικον τῆς αὐτοκρατορίας εἰςὶ τοσοῦτο καταφανεῖς, ὥστε οὐδὲλοις χρῆζουσιν ἀποδείξεως, τὸ ἔργον τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Χαρακτίδου θέλει διευκολύνει μεγάλως τὴν σπουδὴν ταύτην. Ἐφ' ᾧ καὶ συνιστῶμεν θερμῶς τὸ πόνημα πάσῃ τῇ σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ καὶ παντὶ ἐπιθυμοῦντι ἵνα ἔχῃ ἀριστον ὁδηγόν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ὁθωμανικῆς γλώσσης.

HEFELE, Bischof Dr. Carl. Jos. v., *Conciliengeschichte*. Nach den Quellen bearbeitet, ε' τόμ. β' ἐκτῆς καὶ βελτιωμ. ἐκδ. ὑπὸ τοῦ καθηγ. Dr. Alois Knöpfler. Freiburg Br. Herder, 1886. σ. XII 1206, 8 μ. Μάρχ. 14.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΟΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΜΟΣ

9

ΕΤΟΣ Ζ'Α

1886